

Publicerad 2022-02-23 17:47 av Elisabeth Nilsson

I SJÄLENS SJASKIGA KRIG

Du såg inte hur jag grät
torra tårar inuti

röda läppar log vackert
ögon glittrade på låtsas

orden marscherade
taktfast ur min mun

som tappra soldater
i själens sjaskiga krig

sköt mitt i prick
på ditt ansikte

när du log oberörd
av allt du inte vet

om fasaden rämnar
allt som är jag rinner ut

kan du älska mig då

hör du mig yla
som varg mot måne

av längan till dig
som alltid fattas mig

drogen jag behöver
för att orka livet

aldrig ville jag
bli bunden till någon

jag hatar att leva
utan fasadens skydd

jag älskar kärleken

lever inte utan dig

men kärlek kan göra ont

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten